

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-39Cb/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216206135
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Hatalová
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2025:4216206135.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudkyňou JUDr. Luciou Hatalovou v spore žalobkyne 1/ C. Y., narodenej XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, G., žalobkyne 2/ V. Y., narodenej XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXXX/X, G., žalobcu 3/ V. Y., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom R. D. P. XXX, žalobkyne 4/ R. Z., narodenej XX.X.XXXX, trvale bytom G., žalobkyne 5/ C. G., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom G. proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti zmluvy, určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a o finančné zadostučinenie vo výške 500,- Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni 1, žalobkyni 2, žalobcovi 3, žalobkyni 4 a žalobkyni 5 v plnom rozsahu s tým, že žalobcovia sú povinní nahradiť trovy konania žalovanému spoločne a nerozdielne.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcov V. Y., narodený X.X.XXXX, naposledy trvale bytom A. XX/X, G. sa žalobou doručenou Okresnému súdu Komárno dňa 25.4.2016 a postúpenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 19.7.2018 domáhal určenia, že úver z úverovej zmluvy č. XXXXXX-XXXXX je bezúročný a bez poplatkov a úverová zmluva je neplatná.

2. Právny predchodca žalobcov návrh odôvodnil tým, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX je spotrebiteľskou podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že v skutočnosti sa nejedná o revolvingový úver s ohľadom na dohodnutý mechanizmus splácania úveru, splátkový kalendár a jednorazovo poskytnutú sumu na bankový účet, ale ide o klasický úver. Zmluva o úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorá je podľa zákona o spotrebiteľských úverov jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere. I rozhodcovská doložka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Splátkový kalendár v zmluve nespĺňa požiadavku uvedenia výšky istiny, úroku a iných poplatkov, a teda nie je zrejmé, aká časť splátky predstavuje istinu, úrok, poplatky a podobne. Blankozmenka je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov mal právny predchodca žalobcov za to, že zmluvu o úvere je potrebné posúdiť ako spotrebiteľskú úverovú zmluvu, ktorá obsahuje väčšie množstvo ustanovení v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

3. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným Okresnému súdu Komárno 28.7.2016, v ktorom uviedol, že predmetom konania nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože právny predchodca žalobcov uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere ako podnikateľ, keď pred uzatvorením zmluvy požiadaval o poskytnutie úveru na investičný účel. Žalovaný poprel prípustnosť podanej žaloby aj pre nedostatok

naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, pretože navrhované určenie nie je spôsobilé zmeniť postavenie právneho predchodcu žalobcov. Zdôraznil, že žalobca mal možnosť uplatňovať akékoľvek tvrdenia a výhrady voči vzájomnému vzťahu v konaní o námietkach vedených na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4Zm/403/2014. Ak by tak spravil, tieto by boli predmetom prejednávania príslušného námietkového konania a ak tak nespravil, tak už to dodatočne spraviť nemôže s poukazom na § 175 ods. 4 OSP. Rozhodnutie o podanom návrhu reálne nespôsobí zmenu v postavení právneho predchodcu žalobcov, a to s ohľadom na právoplatne skončené konanie o zaplatenie peňažnej sumy, ktoré kauzálnie súvisí so zmluvou, ktorej neplatnosti sa právny predchodca žalobcov domáhal. Žalovaný zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá medzi podnikateľskými subjektami, čo vyplývalo z jej obsahu, najmä čl. 1 bodu 1.1., keď peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na výkon jeho podnikateľskej činnosti, ako aj z predchádzajúcich vzájomných vzťahov. Uvedená skutočnosť nebola predmetom pochybností od uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere a ani počas konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V. Zmluva o revolvingovom úvere a ňou založený zmluvný vzťah majú obchodnoprávnu povahu a nejde o prípad, na ktorý by bolo možné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Tvrdenia o chýbajúcom údají o RPMN či o iných náležitostiach sú nedôvodné, keďže uvádzanie takýchto údajov zákonná úprava v obchodnoprávnom vzťahu nevyžaduje. Uzatvoreniu zmluvy predchádzalo podanie žiadosti o poskytnutie úveru, v ktorej sa právny predchodca žalobcov identifikoval ako fyzická osoba - podnikateľ. Právny predchodca žalobcov v žalobe nespochybnil svoje konanie pred uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere. Bolo nelogické, aby svoje „spotrebiteľské“ postavenie nespomenul ani pri uzatváraní zmluvy či poskytovaní úveru a ani v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava V. Bolo tomu tak preto, lebo si bol vedomý, že žiadnu spotrebiteľskú zmluvu so žalovaným neuzavrel. Prejav vôle právneho predchodcu žalobcu uvedený v zmluve, pred jej uzatvorením v žiadosti o poskytnutie úveru či následne, napríklad počas konania na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4Zm/403/2014 bol natoľko nesporný, že tvrdenia právneho predchodcu žalobcov v žalobe neboli po právnej stránke spôsobilé zmeniť obsah ním vykonaného prejavu vôle. Právny predchodca žalobcov nebol spotrebiteľom, keďže zo zmluvy o revolvingovom úvere vyplývalo, že bol označený aj jeho identifikačným číslom, ktoré v zmysle § 27 a nasledujúcich zákona o štatistike identifikuje podnikateľa, má evidenčný význam a prideluje sa každému podnikateľovi. Fyzická osoba tak môže mať pridelené identifikačné číslo len titulom svojho postavenia podnikateľa. I z § 3a ods. 1 Obchodného zákonníka vyplývalo, že každý podnikateľ je povinný na svojich písomných obchodných listoch a objednávkach uvádzať svoje identifikačné číslo, ak ho má pridelené. Na zmluve uvedené identifikačné číslo dopĺňa spôsob konania právneho predchodcu žalobcov potvrdzujúci jeho podnikateľské postavenie pri jej uzatváraní. Pri označení dlžníka ako zmluvnej strany sa uvádza aj adresa miesta jeho podnikania a zápis podnikateľského subjektu v príslušnom živnostenskom registri. Žalovaný tiež poukázal na rozhodovaciu prax Súdneho dvora Európskej únie, z ktorej vyplývalo, že ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Ani tvrdenie, že zmluva nie je revolvingovou, ale klasickou úverovou zmluvou, neobstojí, a to s poukazom na označenie zmluvy, v ktorej je zvýraznenou formou uvedené, že ide o zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX uzatvorenú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, jednotlivé ustanovenia zmluvy (napr. čl. 3, z ktorého vyplýva, čo je revolving, čl. 8). Zmluva bola preukázateľne podpísaná a závery právneho predchodcu žalobcov boli nesprávne, v rozpore so skutkovým stavom a s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Podpisom zmluvy právny predchodca žalobcov súhlasil so všetkými jej ustanoveniami vrátane správnosti údajov označujúcich strany a jej obsah s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka, najmä § 35, upravujúce právne úkony. Námietky žalobcu o absencii náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, v tejto súvislosti strácali význam, a preto žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

4. Právny predchodca žalobcov sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Komárno dňa 5.9.2016, v ktorom uviedol, že podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom na riešenie sporu, odstraňuje neistotu medzi stranami sporu a vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie. Uzatvorená zmluva o úvere je formulárovou typovou spotrebiteľskou zmluvou koncipovanou tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť práv a povinností zmluvných strán. Zmluva bola právnenému predchodcovi žalobcov predložená na podpis bez toho, aby mohol jej obsah ovplyvniť a zmluvné ustanovenia neboli dojednané individuálne. Namietol tiež, že predmetom malo byť poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 4.158,- Eur, avšak žalovaný mu poskytol 2.000,- Eur. Jednotlivé články zmluvy žalobca považoval za neurčité a nezrozumiteľné, pričom žalovaný mu neposkytol primeraný čas na preštudovanie zmluvy, jej pripomienkovanie a prípadné doplnenie alebo zmenu jej obsahu. Právny predchodca žalobcov namietol, že nemá právnické vzdelanie, aby mohol porozumieť, že články v zmluve

boli konštruované tak, že žalovaný pre seba v budúcnosti zabezpečí neprímeraný prospech. Zmluvu považoval za absolútne neplatnú s poukazom na § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka, pretože jednotlivé články zmluvy obsahovali vady, obchádzali zákon a priečili sa dobrým mravom. Zmluva bola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Právny predchodca žalobcov nebol uzrozumený ani s tým, že žalovaný bude v budúcnosti vymáhať od neho dvojnásobné plnenie zabezpečené rôznymi zabezpečovacími inštitútmi, čo považoval za úžeru. Pokiaľ išlo o konkrétne vady zmluvy o úvere, predmet zmluvy nebol dojednaný určite a zrozumiteľne. V zmluve bolo dohodnuté poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 4.158,- Eur, pričom veriteľ poskytol úver vo výške 2.000,- Eur, a preto ku dňu poskytnutia úveru nemal k dispozícii čiastku 2.158,- Eur. Splatnosť úveru nebola dojednaná určito a zrozumiteľne, keďže bolo dohodnuté, že dlžník má splatiť úver v 42 mesačných splátkach vo výške 99,- Eur, čo v prepočte predstavovalo sumu 4.158,- Eur, pričom splátka nebola rozdelená na istinu a úrok, prípadne poplatky. Ani revolving nebol dojednaný určito a zrozumiteľne, keď veriteľ nešpecifikoval postup a podmienky realizácie revolvingu dostatočne zrozumiteľne. Zmluvná odmena bola dojednaná neurčito, nezrozumiteľne a v rozpore s dobrými mravmi. Veriteľ požadoval plnenie nemožné, a to zaplatenie zmluvnej odmeny a úrokov ku dňu poskytnutia úveru. I zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, pričom zabezpečenie záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy a blankozmenkou právny predchodca žalobcu považoval za neprijateľné zmluvné podmienky. V bode 5. 4. písm. b) zmluvy o úvere bolo dojednané právo vyplniť sumu zmenky ľubovoľnou sumou zahrňujúcou, ale neprekračujúcou všetky pohľadávky veriteľa zo zmluvy o úvere, čo právny predchodca žalobcov tiež považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Namietol, že žalovaný vyplnil v zmenke čiastku, ktorá nezodpovedala skutočnej pohľadávke, a tým porušil zmluvné ustanovenie. Urobil tak jednostranne bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom a bez dohody s právnym predchodcom žalobcov. Sankcie boli dojednané neurčito, nezrozumiteľne a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný v zmluve dohodol zmluvnú pokutu vo výške 5 % z nominálnej výšky úveru v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru o viac ako 15 dní, pričom v zmluve o úvere nebola určito a zrozumiteľne zistiteľná nominálna výška úveru. Právny predchodca žalobcov doplnil, že v priebehu splácania úveru sa dostal do platobnej neschopnosti, avšak nikdy nedostal od žalovaného žiadnu penalizačnú faktúru. Napriek tomu mu žalovaný 4.7.2016 v stanovisku k žiadosti uviedol, že mu boli vystavené penalizačné faktúry, v dôsledku čoho sa mala navýšiť pohľadávka o ďalšie záväzky. V článku 17. zmluvy o úvere boli dojednané prípady neplnenia záväzku, ktorých dôsledkom mala byť realizácia zabezpečenia. Hoci k neplneniu záväzku nedošlo, žalovaný svojvoľne a jednostranne uplatnil realizáciu zabezpečenia v neprospech slabšej zmluvnej strany, čo je dôvodom na súdnu kontrolu zmluvy a určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je a či je úver neplatný. Právny predchodca žalobcov ďalej uviedol, že bol žalovaným uvedený do omylu, v dôsledku čoho podpísal zmluvu o úvere. S ohľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na mimosúdnu dohodu, o ktorú však žalovaný neprejavil záujem. Právny predchodca žalobcov uviedol, že ku dňu podania žaloby na súd zaplatil žalovanému 1.139,- Eur, pričom žalovaný mu poskytol finančné prostriedky v sume 2.000,- Eur, teda ku dňu podania žaloby na súd právnemu predchodcovi žalobcu vznikol preplatok 411,04 Eur. Listom z 21.5.2014 mu žalovaný oznámil, že mu bol upravený splátkový kalendár o dva mesiace bezplatne. Keďže právny predchodca žalobcov chcel poskytnuté finančné prostriedky vrátiť, podľa svojich možností a schopností ich žalovanému uhradil, avšak žalovaný od neho bezdôvodne žiadal uhradiť viac, ako mu poskytol. Pokusom o mimosúdnu dohodu zo 7.6.2016 právny predchodca žalobcov žiadal o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške preplatku 1.138,- Eur, ku ktorému pripojil výkaz o úhrade za prostriedky uhradené v období od 19.9.2012 do 19.2.2016, čo žalovaný nespochybnil. Žalovaný odpovedal listom z 15.6.2016, v ktorom právnemu predchodcovi žalobcu oznámil, že jeho preplatok neexistuje a odkázal ho na súdneho exekútora z dôvodu postúpenia pohľadávky. Neuviedol však, o aké postúpenie pohľadávky išlo, ako ani dôvodnosť a výšku pohľadávky, a komu pohľadávku postúpil. Právny predchodca žalobcov považoval exekúciu č. EX XXX/XX za vykonanú v rozpore so zákonom, podal námietky proti exekúcii a žiadal o jej zastavenie z dôvodu nespôsobilosti exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu pre jeho rozpor s Ústavou Slovenskej republiky. Dňa 4.7.2016 žalovaný poslal právnemu predchodcovi žalobcov stanovisko k žiadosti, v ktorom mu oznámil, že eviduje jeho platby pripísané v prospech jeho účtu ako plnenie zo zmluvy č. XXXXXX. Oznámil mu tiež, že z dôvodu omeškania s úhradami splátok mu boli vystavené penalizačné faktúry, o ktorých sumu sa pohľadávka navýšila. Právny predchodca žalobcu s tým nesúhlasil, pretože nebolo dohodnuté plnenie nad rozsah poskytnutých finančných prostriedkov. Právny predchodca žalobcov mal za to, že má naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby a bez tohto určenia je jeho právo ohrozené, jeho právne postavenie je neisté, pričom žaloba je prípustná napriek tomu, že je prípustná aj iná žaloba. Právny predchodca žalobcov žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej

kontrole s ohľadom na prebiehajúcu exekúciu na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku z neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Navrhol, aby súd určil, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná pre početné neprijateľné podmienky, úver je bezúročný a bez poplatkov, dojednanie o rozhodcovskej zmluve, dohode o zrážkach zo mzdy a blankozmenke sú neprijateľné podmienky a napokon žiadal aj priznať voči žalovanému primerané zadostučinenie 500,- Eur.

5. Žalovaný sa k žalobnej replike vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Komárno 27.2.2017, v ktorej uviedol že nie je daný vecný ani zákonný dôvod pre použitie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa ani aplikáciu príslušných ustanovení v oblasti uvádzania povinných obsahových náležitostí úverových zmlúv. Právny predchodca žalobcov neuviedol žiadne iné právne relevantné skutočnosti, pre ktoré by sa mal obsah ním slobodne a dobrovoľne vykonaného právneho úkonu interpretovať inak a spôsobom, ktorý je v rozpore s prejavom vôle. Domáhanie sa porušenia § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaný považoval za neprípustné a v rozpore so zákonom. Aj zvyšná časť zmluvy bola pomerne jednoznačná pri určení, aký úkon bol medzi stranami vykonaný a uzavretý. Nielen z článku 1., ale napríklad aj z článkov 14. a 17. bolo zrejmé, že zmluvou bol založený obchodnoprávny vzťah. Opak začal právny predchodca žalobcov tvrdiť až v tomto konaní, čo žalovaný považoval za špekulatívne a účelové, pretože sa na základe nepravdivého tvrdenia snažil dosiahnuť pre seba neoprávnenú výhodu. Právny predchodca žalobcov použil peňažné prostriedky na výkon povolania, čo znamenalo, že sa nejednalo o spotrebiteľa. Obsah uzavretej zmluvy nespochybňoval ani následne, pričom správanie zmluvných strán po uzatvorení zmluvy bolo tiež určitým dôkazom o tom, čo strany pri uzavretí zmluvy zamýšľali, s akými pohnútkami do zmluvného vzťahu vstupovali a čo jej uzatvorením sledovali. Právny predchodca žalobcov sa účelovým vykreslením postavenia spotrebiteľa v zmluvnom vzťahu domáhal neoprávneného majetkového prospechu na úkor žalovaného. To, aké boli jeho skutočné pohnútky a či boli v rozpore s ním prejavenu vôľou, bolo bez právneho významu. Žalobca 6.8.2013 podal žiadosť o poskytnutie PROFÍ úveru, o ktorý požiadal ako podnikateľský subjekt a do žiadosti doplnil údaje o účele čerpania úveru na investičný. Pred uzavretím zmluvy predložil žalovanému živnostenský list a vyplnil kolónku predmet podnikania. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na najmä na čl. 1., bod 1.1, čl. 10., písm. a), c) a f), čl. 14., bod 14.1, písm. a), b), bod 14.2 zmluvy o úvere a na vyhlásenia v nich uvedené. Zo splátkového kalendára k zmluve o úvere vyplývalo označenie žalobcu ako podnikateľa a nachádzala sa v ňom rovnaká podpisová doložka. Žalovaný postupoval výlučne podľa podkladov, ktoré mu žalobca predložil, a teda nemožno hovoriť o žiadnom zámernom konaní žalovaného v snahe získať finančný prospech na úkor druhej zmluvnej strany. Žalovaný poprel existenciu nejakej nerovnováhy v zmluvnom vzťahu. Z dôvodu opatrnosti poukázal aj na § 502 Obchodného zákonníka a zdôraznil, že špecifickým znakom obchodnoprávných záväzkových vzťahov je zmluvná voľnosť strán. To umožňuje stranám zvoliť si, v akom rozsahu umožnia dispozíciu so vzájomnými právami a povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy. Zmluvné strany si dohodli úrok v podobe zmluvnej odmeny - fixnej sadzby za poskytnutie úveru, čo bolo obsahom ich slobodne prejavenej vôle. Právny predchodca žalobcov pritom v čase uzatvárania zmluvy o úvere a ani jej plnenia obsah zmluvy nespochybnil a uhradil z nej značnú časť. Z tvrdení právneho predchodcu žalobcov nevyplýval jediný dôvod, pre ktorý by bol oprávnený požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. Za nedôvodnú považoval žalovaný aj námietku ohľadom výšky poskytnutého úveru s poukazom na článok 4. zmluvy o úvere. Zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok - na jednej strane práve dlžníka na poskytnutie úveru a na druhej strane tomu zodpovedajúcemu právu veriteľa požadovať zaplatenie dohodnutého úroku za jeho poskytnutie. Tvrdenia právneho predchodcu žalobcov odporovali obsahu jeho vôle pri uzatváraní zmluvy o úvere a z ich obsahu nevyplývalo, v čom mala spočívať údajná neurčitosť. Žalovaný namietať aj nepresnosť tvrdení právneho predchodcu žalobcov pokiaľ išlo o neprimeranosť výšky sankcií, keďže tento neuviedol, v čom mal spočívať rozpor zmluvných sankcií s dobrými mravmi. Túto okolnosť nenapadol až do okamihu uplatnenia zmluvne dojednaného práva veriteľa v dôsledku omeškania s platením splátok. Zavádzajúce bolo aj tvrdenie, že o omeškaní so splátkami nebol právny predchodca žalobcov zo strany veriteľa informovaný, nakoľko v súlade s článkom 12. bodom 12.1 zmluvy o úvere došlo k zaslaní predmetných informácií spolu s výzvou na zaplatenie.

6. Právny predchodca žalobcov sa k žalobnej duplike vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Komárno 24.3.2017, v ktorom poprel skutkové tvrdenia a vyjadrenie žalovaného v celom rozsahu ako účelové, zavádzajúce a klamlivé. Právny predchodca žalobcov uviedol, že pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej činnosti ani inej podnikateľskej činnosti. Finančné prostriedky si požičal výlučne na zabezpečenie osobných potrieb svojej rodiny a tieto použil pre svoju dcéru. V čase podpisu zmluvy nevedel, že existuje nekalé podmienky v zmluvách dodávateľov. To, že bol v

zmluve označený ako podnikateľ neznamenal, že nie je spotrebiteľom. Žalovaný nekonal v dobrej viere, čo preukazoval dojednaný úžernický úrok. Žalovaný k svojej argumentácii, že právny predchodca žalobcov nie je spotrebiteľom, nepredložil žiadny relevantný dôkaz a tieto jeho tvrdenia považoval za sporné. Právny predchodca žalobcov uviedol, že bol zvärač a nepodnikal s finančnými prostriedkami, a preto si peniaze nepožičal na to, aby ich ďalej požičiaval. Z predmetu jeho podnikateľskej činnosti nevyplývalo, že podnikal s peniazmi a ani nemal v úmysle požičať si finančné prostriedky na účely výkonu podnikateľskej činnosti. Právny predchodca žalobcov svoju podnikateľskú činnosť vykonával ako zvärač pre odberateľa, ktorý mu zabezpečil všetky potrebné prostriedky na výkon jeho podnikateľskej činnosti a na túto činnosť nepotreboval žiadne finančné prostriedky. Žalovaný pripravil zmluvu tak, aby právny predchodca žalobcov uviedol svoje osobné údaje v rozsahu požadovanom žalovaným. Žalovaný ani obchodný zástupca mu neumožnili zmluvu si prečítať a pripomienkovať ju. Právny predchodca žalobcov nemal na výber a podpísal zmluvu tak, ako bola predložená. Žalovaný mu neposkytol ani zákonom stanovenú odbornú starostlivosť. Právny predchodca žalobcov doplnil, že úver neuviedol v účtovníctve, pretože ho nepoužil na svoju podnikateľskú činnosť. Identifikačné číslo, ktoré má charakter evidenčného záznamu, nepreukazuje podnikateľské postavenie právneho predchodcu žalobcov v spore a ani pri uzatváraní zmluvy. Keďže išlo o spornú zmluvu, bolo potrebné považovať ju za spotrebiteľskú zmluvu a aplikovať na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože pre spotrebiteľa sú výhodnejšie. Napriek tomu, že išlo o absolútny obchod, normy obchodného práva boli použiteľné len vtedy, ak neodporujú ustanoveniam na ochranu spotrebiteľa, ktoré majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka. Právny predchodca žalobcov zdôraznil, že pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určuje dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť ich individuálne ovplyvniť. Ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, pričom treba vychádzať z toho, že spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva profesionálne podnikateľské konanie v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti, ktoré ho oproti spotrebiteľovi zvyhodňuje v zmluvnom vzťahu. Neprijateľné zmluvné podmienky sú nečestné, neslušné, hrubú poškodzujúce spotrebiteľa, preto ich zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvorené na základe pripravenom formulári, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a používa ho vo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla zmluvu nemení.

7. Súd zistil, že pôvodný žalobca V. Y. zomrel XX.X.XXXX, a preto na základe § 63 Civilného sporového poriadku rozhodol uznesením č. k. B1-39Cb/61/2018- 150 zo 4.10.2024, že v konaní pokračuje s jeho dedičmi.

8. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 11.11.2025, na ktorom spor prejednal v neprítomnosti strán sporu. Žalobcovia 1/, 3/, 4/ a 5/ sa na pojednávanie nedostavili a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili. Žalobkyňa 2/ súdu doručila 23.9.2025 list, v ktorom uviedla že s pôvodným žalobcom a s jeho rodinou nebola v kontakte a ani ho nepoznala, a preto nebude vidieť uviesť žiadne skutočnosti a na pojednávanie sa nedostaví. Žalovaný súdu doručil 27.10.2025 ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti, nezvyšovania výdavkov a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu. Súd na pojednávaní pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcu doručeného Okresnému súdu Komárno dňa 5.9.2016.

9. Súd sa oboznámil so žalobou a vyjadreniami strán sporu a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu, a to najmä zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX z 27.8.2013, splátkovým kalendárom k zmluve o úvere č. XXXXXX - XXXXX - XXXXX z 27.8.2013, rozhodcovskou zmluvou č. XXXXXX - XXXXX z 27.8.2013, žiadosťou o poskytnutie úveru z 20.8.2013, zmenovkým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č. k. 4 Zm 403/2014-12 zo 17.3.2015, návrhom na vykonanie exekúcie z 20.4.2016, výkazom uhradených poskytnutých prostriedkov zo zmluvy o úvere č. XXXXXX-XXXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 7C/7/2014 z 25.4.2014, odpoveďou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na žiadosť z 12.8.2016, stanoviskami k žiadosti z 15.6.2016 a 4.7.2016, oznámením z 21.5.2014, kópiami vkladov peňažných prostriedkov na účet z 29.10.2013, 26.11.2013, 20.12.2013, 29.1.2014, 3.3.2014, 31.3.2014, 30.4.2014, 29.7.2014, 14.10.2014, 27.11.2014, 27.2.2015, 5.5.2015, 26.5.2015, 26.6.2015, 30.7.2015, 2.9.2015, 29.9.2015, 28.10.2015, 30.11.2015, 28.12.2015, 29.1.2016 a 29.2.2016, pokusom o zmier pred začatím súdneho

konania z 15.9.2014, faktúrou č. XXXXXXXXXX z 15.9.2014, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi založenými do súdneho spisu.

10. Súd spor právne posúdil nasledovne:

10.1. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10.2. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.3. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.4. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere spotrebiteľskej zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10.5. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

10.6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10.7. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

10.8. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

10.9. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

10.10. Podľa § 261 ods. 8 Obchodného zákonníka pri použití tejto časti zákona podľa odsekov 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu.

10.11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Po vykonanom dokazovaní a po posúdení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

12. Žalobcovia sa v konaní domáhali vyslovenia neplatnosti zmluvy o úvere pre početné neprijateľné zmluvné podmienky, ďalej určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, že rozhodcovská zmluva, dohoda o zrážkach zo mzdy a blankozmenka sú neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj priznania finančného zadosťučinenia vo výške 500,- Eur z dôvodu, že ich právny predchodca uzatvoril zmluvu o úvere v postavení spotrebiteľa a táto zmluva obsahuje početné neprijateľné podmienky. Žalovaný sa naopak bránil tým, že s právnym predchodcom žalobcov uzatvoril obchodný záväzkový vzťah, keďže právny predchodca žalobcov ho požiadal o poskytnutie úveru na investičný podnikateľský účel, pri uzatváraní a plnení zmluvy vystupoval ako podnikateľ, svoje podnikateľské postavenie nespochybňoval ani po uzatvorení zmluvy o úvere a dokonca ani v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4Zm 403/2014.

13. V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcov v postavení dlžníka a žalovaný v postavení veriteľa uzatvorili 27.8.2013 zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol právnomu predchodcovi žalobcov označenému ako fyzická osoba - podnikateľ obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom úver. Právny predchodca žalobcov sa zaviazal splatiť úver spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 99,- Eur v dohodnutom termíne splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol prílohou zmluvy o úvere. Nesporné bolo, že právny predchodca žalobcov zaplatil žalovanému na základe zmluvy o revolvingovom úvere časť úveru, avšak počas jeho splácania sa dostal do omeškania so splácaním zostatku úver. V dôsledku toho podal žalovaný návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, o ktorom bolo vedené konanie na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 4Zm 403/2014, pričom právny predchodca žalobcov v konaní na Okresnom súde Bratislava V sp. zn. 4Zm/403/2014 nenamietal, že by bol v úverovom vzťahu spotrebiteľom.

14. V konaní bolo sporné, či právny predchodca žalobcov vystupoval pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere ako spotrebiteľ a či v tejto súvislosti možno zmluvu posúdiť ako neplatnú pre početné neprijateľné zmluvné podmienky, resp. úver ako bezúročný a bez poplatkov a či žalobcovia majú právo na primerané zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

15. Pokiaľ ide o sporné postavenie právneho predchodcu žalobcov pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere, súd dospel k záveru, že žalobca bol pri uzatváraní a plnení predmetnej zmluvy v postavení podnikateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na žiadosť o poskytnutie úveru, z ktorej mal preukázané, že právny predchodca žalobcov 26.8.2013 požiadal žalovaného o poskytnutie PROFI úveru, pričom okrem svojich osobných údajov uviedol aj svoje obchodné meno, miesto podnikania, identifikačné číslo, číslo zápisu v živnostenskom registri a k žiadosti pripojil živnostenský list a daňové priznanie za rok 2012. Zo zmluvy o revolvingovom úvere mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcov ako dlžník bol v zmluve označený svojím obchodným menom, miestom podnikania, identifikačným číslom a zápisom v živnostenskom registri. Obchodným menom, miestom podnikania, ako aj identifikačným číslom bol právny predchodca žalobcov označený taktiež v splátkovom kalendári z 27.8.2013 ako neoddeliteľnej prílohe č. 1 k zmluve o revolvingovom úvere. Zo zmluvy o revolvingovom úvere tiež vyplýva, že žalovaný ako veriteľ sa zaviazal právnomu predchodcovi žalobcov ako dlžníkovi poskytnúť na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 4.158,- Eur. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na čl. 14. bod 14.1. zmluvy o revolvingovom úvere, v ktorom sa právny predchodca žalobcov ako dlžník zaviazal veriteľovi po celú dobu trvania zmluvy o úvere udržiavať v platnosti všetky licencie, súhlasy, registrácie alebo schválenia nevyhnutné k jeho obchodnej činnosti, podnikaniu, ďalej nevykonať nič, čím by ohrozil platnosť alebo spôsobil zánik platnosti oprávnení a povolení potrebných na výkon jeho podnikateľskej činnosti, bez zbytočného odkladu oboznámiť veriteľa o akomkoľvek prebiehajúcom či hroziacom súdnom, arbitrážnom alebo správnom konaní vedenom na obchodnú činnosť, podnikanie alebo majetok dlžníka, vykonať všetky právne a iné úkony k zachovaniu existencie dlžníka, vrátane prevádzkovania svojho podnikania podľa príslušných jurisdikcií. Zo žiadosti o úver, ako aj samotnej zmluvy o revolvingovom úvere teda jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcov pri jej uzatváraní konal ako podnikateľ.

16. Postavenie žalobcu ako podnikateľa nespochybňuje ani skutočnosť, že záväzok z úveru neevidoval vo svojom účtovníctve ako záväzok z podnikateľskej činnosti a peniaze z úveru napokon nepoužil na výkon podnikateľskej činnosti, ale ich použil pre svoje osobné potreby, keďže tieto skutočnosti žalovaný nemohol nijako predvídať a ani ovplyvniť. Ak aj právny predchodca žalobcov uzatváral zmluvu o revolvingovom úvere s pohnútkou, že použije finančné prostriedky pre svoje osobné potreby, z predložených dôkazov takáto skutočnosť nevyplýva, a keďže pohnútkou právneho predchodcu žalobcov nebola do žiadosti o poskytnutie úveru a ani do zmluvy o revolvingovom úvere zahrnutá, je bez právneho významu. V tejto súvislosti je totiž potrebné chrániť právnu istotu zmluvných strán, inak by mohla byť narušená dôvera vo vykonané právne úkony. Ani skutočnosť, že žalovaný podnikal ako zvärač a finančné prostriedky nepožičiaval ďalej nevyučuje jeho podnikateľský status pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere. Právny predchodca žalobcov totiž v žiadosti o úver, ako aj v zmluve o revolvingovom úvere jednoznačne prejavil svoju vôľu požičať si finančné prostriedky na výkon podnikateľskej činnosti.

17. Právny predchodca žalobcov nepredložil ani žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil skutočnosť, že pri plnení zmluvy o revolvingovom úvere vystupoval ako podnikateľ. Z predloženého výkazu o uhradených prostriedkoch, ktorý právny predchodca žalobcov predložil do konania, nevyplýva, že by v ňom namietal svoje spotrebiteľské postavenie. Naopak, po tom, ako sa právny predchodca žalobcov dostal do omeškania s plnením svojich záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere, žalovaný podal návrh na Okresný súd Bratislava V sp. zn. 4Zm/403/2014, v ktorom súd vydal 17.3.2015 zmenkový platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť 29.4.2015, pričom ani v tomto konaní právny predchodca žalobcov svoje postavenie podnikateľa pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere nespochybnil a netvrdil, že by bol spotrebiteľom. Argumentácia právneho predchodcu žalobcov, že pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere konal ako spotrebiteľ sa preto súdu javí ako účelová aj s ohľadom na to, že táto bola uplatnená až po tom, ako sa žalovaný právoplatne domohol priznania svojich nárokov voči právnenému predchodcovi žalobcov v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze a následne podal návrh na vykonanie exekúcie.

18. Keďže súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcov vystupoval pri uzatváraní a plnení zmluvy o revolvingovom úvere ako podnikateľ, nebolo dôvodné aplikovať na tento záväzkový právny vzťah ustanovenia na ochranu spotrebiteľa o neprijateľných zmluvných podmienkach upravené v Občianskom zákonníku, ako ani zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravujúci podmienky, za splnenia ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z rovnakého dôvodu nebolo žalobcom možné priznať ani primerané zadostučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, keďže toto je možné priznať len spotrebiteľovi, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

19. Žalobcovia sa domáhali aj určenia, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Preto napríklad výrok rozsudku, že kúpna zmluva je neplatná, nemá výpovednú hodnotu, či je v čase jeho vyhlásenia vlastníkom veci žalobca alebo niekto iný. Z opísaných dôvodov pripúšťa právna úprava Civilného sporového poriadku žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). Určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere by bolo prípustné výlučne, ak by hmotné právo určenie tejto právnej skutočnosti pripúšťalo. Súd však konštatuje, že v prípade zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi dvoma podnikateľmi, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka, právny predpis (hmotné právo) neupravuje možnosť strany zmluvy o revolvingovom úvere domáhať sa na súde určenia neplatnosti takejto zmluvy. Z uvedeného dôvodu súd dospel k záveru, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere nie je prípustná v zmysle § 137 písm. d) CSP.

20. Sumarizujúc vyššie uvedené, súd na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX - XXXXX z 27.8.2013 je obchodným záväzkovým vzťahom, a preto súd zamietol ako nedôvodnú žalobu o určenie, že zmluva je neplatná pre početné neprijateľné podmienky, že úver je bezúročný a bez poplatkov, že rozhodcovská zmluva,

dohoda o zrážkach zo mzdy a blankozmenka sú neprijateľné podmienky, a o priznanie finančného zadostučinenia 500,- Eur.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 262 ods. 1 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Žalovaný bol v tomto spore v plnom rozsahu úspešný, keďže súd žalobou uplatnený nárok zamietol v celom rozsahu. S poukazom na uvedené dospel súd k záveru, že žalovaný má voči žalobkyni 1/, žalobkyni 2/, žalobcovi 3/, žalobkyni 4/ a žalobkyni 5/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že žalobcovia sú povinní nahradiť žalovanému trovy konania spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP) do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 CSP (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).